

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootte Markt, n° 37-39, te Tongeren.

Voor den Paus.

Inschrijving, geopend door den Bond der Katholieke Dagbladschrijvers van België: BEDRAG DER 24 EERSTE LIJSTEN: Fr. 115,172.70.

De giften kunnen gezonden worden aan het bureau van de Postrijder of aan M. L. MALLIE, Bergstraat, 52, Brussel.

TONGEREN, DEN 10^e MAART 1900.

Wetgevende kiezingen van het arrondissement TONGEREN - MAESEYCK. KATHOLIEKE EENHEID.

De eenheid van werking onder de leden van eenen kring... is de onmisbare voorwaarde om te gelukken en wel te veren: de tweedracht of scheuring is het beginsel of eerste oorzaak van mislukken of slechten uitval.

Concordia res parva crescit, Discordia maxima dilabuntur. Eendracht maakt macht, Tweedracht brengt val.

Deze onbetwistbare waarheid dient ten allen tijde; doch nu bijzonder in de al te gewichtige omstandigheden met het oog op de aanstaande Wetgevende Kiezingen van 27 Mei aanstaande, ernstig door ons kiezers in acht genomen en toegepast te worden.

De Arrondissementen Tongeren en Maeseyck vroeger twee Arrondissementen, zullen ten gevolge der K. W. in veege gebracht, voortaan slechts één Kies-Arrondissement vormen.

Volgens boven vermeld principe, eenheid in kiezing onder Katholieken maakt hunne sterkte uit en verzekert de overwinning, terwijl verdeeldheid den val hunner partij weebrengt en eenne scheuring ten voordele hunner tegenstanders, liberalen of socialisten zal uitloopen.

Indien wij ernstige rekening houden van den neteligen toestand waarin heden de Katholieke partij bij toepassing van het nieuw kiesstelsel zich bevindt, moet men bedenken dat na de keus hare meerderheid in de Kamer uit twee, misschien uit drie stemmen zal bestaan!

Welke harde verwijting zal men ons, Katholieken van het Arrondissement Tongeren-Maeseyck, later naar 't hoofd werpen, indien wij door onze verdeeldheid een echt Katholiek Ministerie oververwerpen om een liberaal in de plaats te stellen? Neen, nooit zullen wij, kiezers, zulke zwaarwegende verantwoordelijkheid, 's Lands welzijn en belangen ten gronde te delven, op ons nemen.

Doch denkt of zeg niet dat wij den politieke toestand overdrijvend te zwart afschilderen.

Waar is de weldenkende politiek man die ons over dit punt durft spreken?

Katholieke kiezers van het Arrondissement Tongeren-Maeseyck, uw verleden waarin zij alreeds de Katholieke zaak door woorden en daad kloekmoedig hebt voorgestaan en verdedigd, is voor ons de zekerste waarborg dat gij diemaal meer dan ooit uwen plicht onwankelbaar zult welen te kwijten, met de kiezing van eenen liberalen Volksvertegenwoordiger onmogelijk te maken. Laten wij ons geenomsinnig bliddoeken door ijdele beloften, bedrogenheden ingevecen: u voorgebracht uit eigenbelang, uit ik-en wraakzucht. Voor allen is hier sprak van het algemeen welzijn voor

HET VOLK VAN DEN MIST

Laat er mij bijvoegen, vervolgde M. Turner, zich naar deze branden, in die men gemeentelieve begroeven en deze ontlastend, dat wij u langer dan een jaar hebben opgesocht. Wij hebben zelfs een man naar Zuid-Afrika gezonden en deze heeft u opgespoord tot op deze plaats in het gebirge ergens ten oorden van Delagoabaai, waar men zegde dat gij en uw broeder Thomas zo twee vrienden naar goed van het graven waart. Hij bereikte de plaats in des nachts van 9 Mei verleden jaar.

— Dezelfde dag dat ik haar verliet, viel Leonard heen in de rede.

— Hij vond 't plaats van uw kamp en drie graven. In den begriene dacht onze vertegenwoordiger dat gij allen dood waart, doch later vond hij eenne inboorling, die naar het schijnt uit wees dezes gevlucht was, en die vertelde dat een der broeders stierende was, toen hij het kamp verliet, doch dat er nog een in goede gezondheid verkeerde, alhoewel hij niet wist waarheen hij verliet was.

— De broeder Thomas stierf den 1° Mei — vandaan heb ik u niet meer gezien.

— Daarvoor werd alle spoor van u verloren; doch ik bleef nog aanvoers en gij zijt nu dat ik niet slecht handelde. Hier is de brief, sir Leonard.

— Leonard nam het schrijven aan en bezag het, terwijl allerlei vreemde gedachten hem door den geest woel'den. Het was de eerste brief, welke hij ooit van Jane Bech had ontvangen; het was ook de laatste, die hij ooit ontvingen zou.

— Alvorens ik hem opene, M. Turner, sprak hij, zoek ik u wel verzoeken, voor mijn eigen vrede, dit handschrift te vergelijken met eenig woorden geschrift, die ik zelf van Jane Bech bezit — en het verlaten g'denken met u dees laatste, Jane's afscheidsbrief, opende hij het als het tijdelijk en was den advocaat het geschrift aan, dat hij 't overtuigd lezende.

— M. Turner nam zijn kijkglas en vergeleek beide schriften met elkander.

— Deze woorden schijnen geschreven te zijn door dezelfde hand, zegde hij; lady Cohen had een bijzonder geschrift en het zou moeilijk zijn zich te bedriegen, alhoewel ik een expert ben. Om u van verantwoordelijkheid te vrijwaren, zal ik met uwe goedkeuring zelf des omslag openen — en hij deed zulks met eenen voor-u-papier-snijder en, er den inhoud uithalende, overbaadde hij hem aan Leonard. Deze las:

GELIEFDE LEONARD,

Ja, zo mag ik u noemen, zonder eenig 's schaamt, nu ik niet langer in leven ben als die schrijver u toekomt, maar gij inderdaad de ionig geliefde mijns hartes zijt, het wese da gij 'n goet level, of dood zijt gelijk mijn echiengen — en mijn kind.

— Het bestamt, dat ik moge ga tekener — sal u wijzen, hoe diep mijn bezorgdheid is, om u terug eigenaar te zien van uw voorvader's ijk huis, waarvan tegenslag u bevoord had.

— Het is met het grootste geogenen, dat ik u dit legaat maak, en ik kan dit met een zuiver geveeten doen, want wijlro mijn echiengen had mij alles vermaakt, voor bij zelf zonder raaste beklagen was, dat het geval mijn kind, onze eenige dochter, voor mij kwam te sterren.

— Mogt zij lang leven, om te genieten van de rijkdommen en bezittingen, die ik aldus in staat ben aan uwe familie terug te schreeven en moge uwe kinderen en hunne nakomelingen u voor menig geluk verlijen op Outram.

— En nu wil ik hier niet langer over schrijven, want ik heb eenen nelliging te geven en eenen verontschuldiging te verzoeken.

— Het is wel mogelijk, Leonard, dat, wanneer uwe oogen vallen op deze regels, gij mij zult vergeeten hebben — en het zou verdroef wesen — en dat gij een goede vrouw gevonden hebt

— om te beminnen. En toch, wanneer ik dit u schrijf, gevoel ik dat het niet waar is; nooit zal gij mij, uwe eerste liefde, vergieten, Leonard, en nooit zal nog eenne vrouw voor u zijn wie ik voor u was; of, van toen minste, beeld ik mij in, hoogom-dize die ik ben.

— Gij zult vragen welke mijl-gang mogelijk is, na de zijne waarop ik u b'handeld heb, en de hand, dien ik mijne eigen liefde aandeed. En toch wil ik die nelliging geven; beoordeel ze naar uwe gevallen.

— Ik werd in dit huwelijk gelovend, Leonard, door wijlro mijn vader, die wreed kon zijn bij gelgenheid. Het was, ik beken het, van najentwege eenne zwakhid; het zij zoo, ik heb nooit op sterke aanspraak kunnen maken. En toch, u gloof mij, ik heb gestreden zo lang ik kon; ik heb u zelfs geschreven, doch zij onderschepte ten mijne brieven — ik heb de waarheid verteld aan M. Cohen, doch hij was verblind door 't hartstocht. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.

— En nu zijn meer dan zes jaren verlopen sinds den nacht van ons afscheid in de sneeuw; en 't thans is het einde aubij, want ik voel mij sterven. Het heeft God behaagd, mijn dochter tekeren weg te nemen en die laatste schok was u meer dan ik dragen kon. Ik ga naar u verzoeken en wachten met haat, tot ik u nooit vergeeten gelast zal mogen terugzien.

— Dat is al wat ik te zeggen heb, beste Leonard.

— Vergeef mij — en laat mij er bijvoegen: vergeet mij niet.

— P. S. — Hoe komt het dat eenne geenegeheid u gelijk de onze, die nooit vruchten gedragen heeft, op slot van rekening sterft wordt dan eenig vaderszake? De Heerde wet, en de H. M. Cohen wildt naar mijne pleidooi niet luisteren. Ik trouwde hem dus, Leonard, en was gelukkig met hem, want hij was de vriendelijkheid zelf — doch van dit uur begon ik te kwijnen.